

מכתבים

כנופית 'יומכין'

עוד על סיכויי הרוטציה.
האולי כן, האולי בכל זאת לא. ולהיפך של המערך, בקשר לביצוע הרוטציה, מזכיר לי מה שסיפר לי פעם אבי המנוח, ליד מנצ'סטר, אשר שירת כסמל בצבא הכיבוש הבריטי במצרים של שנות ה'30.

באווירת השיעמום ואי-המעש המרדמה של מחנות הצבא הבריטי הלכו והשתרשו שם נוהלי עבודה רשמיים, עד שהמפקדה הבריטית העלי-בונה בקאהיר לא כללה להיות בטוחה מעולם אם פקודותיה יבוצעו כלשונן לכשיורדו לשטח. וכך כבר התרגלו לזה שהמפקדה אינה יכולה לסמוך כלל על שורה של יחידות: ליחידות אלה קראו בקאהיר כנופיות יומכין (מן המילה הערבית שפירושה ייתכן) — יומכין יבצעו, יומכין לא יבצעו. **אפי אוסטרוב, תל-אביב**

אובה אובה

עוד על חשיפת אמהות וילדיהן (העולם הזה 7.5.86).
הקורא גלובל צורק במאה אחוז. באמת נפלא ממני להבין את החיפזון בו נשים רצות לטלוויזיה כדי לזהות את עצמן, את מישפחותיהן ואת תינוקותיהן הרכים ולהטביע עליהם את חותם היחידות של הפרטית-מבנה וכוונתם, חותם העלול ללוות אותם כל חייהם.

ובאחרונה יש מישפחות שאינן מסתפקות גם בכך, אלא מבקשות להיחשף, קבל עם ועדה, גם במיקרה של אימוץ ילדים בראוילים. ברור שאין שום רע בכך, אם בשלב מסוים יספרו ההורים המאמצים לילדיהם מניין וכיצד הם הגיעו ארצה, אבל מדוע חייבת ידיעה זאת להיות נחלת הכלל? האם אין זה עניין השייך לתחום צינע-הפרט המוחלט?

האם חייבת, לעתיד לבוא, לדעת החברה כולה כי פלוני אלמוני, בן מישפחה פלמונית, הוא איננו ילד הטיבני, כי אם ילד שנקנה בבראזיל? למי זה יוסיף? זה חיוני? זה טוב לעתיד הילד, שהוריו המאמצים מתיימרים לדאוג לטובתו? מה זה, הצגת אובה, אובה?
שולמית ריש, תל-אביב

דוגמה פורטוגלית

על כישוריו של שרי-החוף.
עכשיו שהרוחות נרגעו, הייתי מבקש לשאול שאלה אחת: איזה אסון היה קורה לו יצחק מורעי היה מתמנה לשר-החוף? זה שהוא התייחס לעניין, כפי שהוא רגיל להתייחס כלפי כל דבר, בהתנשאות מסוימת (הוא גם יודע אנגלית וגם יש לו 90% כישרון), זה דבר אחר. אבל חוץ מזה? הרי בעולם של הקדוש-ברוך-האב כבר היו כל מיני שרי-חוף ורבים מהם לא הגיעו לקרסוליו של יצחק מורעי.

הנה נתקלתי לאחרונה, בסיפריה המקומית, בביגראפיה של אחד ד"ר אגאס אנטוניו מינזי, שהתפרסם לפני 50 שנה, כאשר ביצעו ביוזמתו את הלוברטומיה הראשונה בהיסטוריה (זה ניתוח בו קרחו שני חורים בגולגולתו של חולה-נפש, הריקו אלכוהול שזור למוח דרך הנקבים שנקר רחו וסברו שכך ניתן להרוס את סיבי העצבים הפגועים, מקור מחלת-הנפש של המנותח).

אחרי כמה אלפי ניתוחים גוראים כאלה הגיעו הנברולוגים למסקנה שזה ניתוח מסוכן ביותר, שריפא אולי מתיממט, אך גרם נזקים חמורים לכל האחרים והלוברטומיה הפכה לנחלת-העבר, אך בינתיים קיבל ד"ר מינזי לא רק את פרס הנובל לרפואה (בשנת 1949), אלא שימש גם תקופה די ממושכת כשר-החוף של פורטוגל!
נועם פרנק, סן פרנסיסקו

בקבוקים לגורלים

על יוליסס גראנט (העולם הזה 28.4.86).
איזכרון של מצביא מילחמת-האזרחים (ולאחר מכן נשיא ארצות-הברית) יוליסס גראנט בכתבה סוף האימפריה, על שריד, בשעתו, על הרצון הרעה של הממלכות המתעלמות מן הצדק כשאיפתן לרכישת שטחים, הכירה לי אנקדוטה הקשורה בשמו של גראנט.

מבקשי רעתו של גראנט הביאו, שעה שהוא פקד על צבאות הצפון במלחמת-האזרחים, את דיבתו רעה לנשיא, אברהם לינקולן, וגילו את אותו של זה, כי גראנט הוא שתיין מועד, המרכה ללגו ויסקי בכל עת.
"ברור לי מאיזה יצרן קונה גראנט את הוויסקי שלו", השיב לינקולן למלעזים, "ואני אורה (המשך בעמוד 4)

תעודת זהות

ביום העצמאות ה'38, לא לכל הי אזרחים ברור מי אנחנו: ישראלים? עבריים? יהודים? ערבים? ציונים? מה ש'5 ברור: הכל בני אדם.

אש"ף במצור

בעזרת מידע מיוחד מנתח אורי אבנרי את המזימות המתקדמות באחרונה סביב אש"ף ואת המתרחש בתוכו: מה משמעות פגישת אסד-חוסין? מהו בעצם "ה' מרד" של אביר-אליזעים?

שכול ללא זעם

חיים שור, ששכל את בנו בעת פשיטת צה"ל על ביירות ב-1973, מספר על ריגשותיו לאחר האסון, על משמעותו של המוות, על יחסו לאש"ף ועל שאיפתו לשלום ישראל-פלסטיני, אין בו זעם על המדינה או על החיים.

רקבת

בלילות

ישראל

הגמל שהופיע ב' מסיבת יום ההולדת שנערכה לכבודו של הדוגמן אילן אשר, בתל-אביב, כמעט שגנב את ההצגה מהרקדנית היפהפיה רקת סת בן-דוד (בתצלום).

רפני 14 שנה אומץ בנה של שושנה, בניגוד לרצונה. היום, משהגיע לגיל 18, היא פונה אליו ב' קריאה נרגשת: "אנא, בואו אני ואחיי מחכים סוף-סוף להכיר אותך!"

קריאת אם

כפני 14 שנה אומץ בנה של שושנה, בניגוד לרצונה. היום, משהגיע לגיל 18, היא פונה אליו ב' קריאה נרגשת: "אנא, בואו אני ואחיי מחכים סוף-סוף להכיר אותך!"

דף חדש

משה לוינגר מלמד אורחות מוסר • שווייק היהודי עולה ארצה ומת ליד קבר-הדל • האם למכונה המחשבת יש נשמה? • המכונית שגרמה למות הרקד' נית האגרית איזאדורה ראנקו.

המדורים הקבועים:

מכתבים - מותר לקטר על הקוטר
איגרת-העורך - דיין של העתיקות
הנדון - סדר במושגים
במדינה - הנהג בעל 109 הרשעות
תשקוף - רפעת מייצא מישראל
יומן אישי - מסר-העבודה במחלקת-הגיוץ
אנשים - הגדרה למימונה: סיד לוחמים
ראיון - עם חיים שור, אב שכול
מכתבים מהבוא - ג'ד פלום כותב מחכלא הגרמני
מה הם אומרים - 30% מתושבי טעמון, יושבים היום בח'ל'ל

כתבת השער הקידמי:

גיבור מקומי

"בכלא הצרפתי משיגים הכל בכסף!" מספר רודי סויה. בנו של רפי נציב שרות בתי-הסוהר הישראלי, ששוח' דר השבוע מכילאו בפא' ריס. במשך כמה ימים הוא הפך להיות גיבור מקומי.

כתבת השער האחורי:

לא פחדה מהמוות

ידידיה של נוגה דרור, שנדהמו ממותה בתאונת-דרכים, נדהמו עוד יותר כשגורע שהמישטרה חושדת בבעלה, אורי, כי רצח אותה. "היו להם נישואין פתוחים", הם מעידים, ומוסיפים: "היא אהבה לנהוג מהר מאוד בכבישי ה' גליל, אף לא פחדה מהמוות!"

מאה עכוז בראזיל

באירופה צובטים אותן בישבן ומש' אירים על גופן סימנים כחולים - אבל בקיבוץ ברור-חיל נהגו ברקדניות הבראזיליות כערכן, בכבוד ובחיבה.

אריק קרמבו

באמצע אחת המלחמות נקלע ישראל גוריון לקרוד-הפיקוד של אריק שרון. המחזה המרהים שנתגלה שם לעיניו שימש בסיס לסאטירה מטורפת, בשם קרמבו בעורף האויב.

רחל המרחלת

הרופא שהובלה לחדר-המיון אחרי שנפגע בומב אהבה באמבטיה • שרון הראל (בתצלום) בדירה הפנטאסטית של עופר שגב • דסנה נוי-רסקין מציגה את בעלה העכשווי • הקוסמית של שרונה מראש • הבנק, החובות ובני-הגו של צבי פרלמן • נכדת סוניה פרס.

השולם הבא

ניצחון לרמוקריה - כך מוגדר סירוב משרד-הבריאות לפרסם את מימדי הקרינה בארץ, כדי שכולם ידאגו במידה שווה.